

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/52/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120352747
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120352747.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom K., M. XX, proti žalovanému: U. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. M., A. XXX/X, o zaplatenie 2 966,33 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10Csp/64/2020-136 zo dňa 12. júla 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku o nároku na náhradu trov konania **z r u š u j e** a v tomto rozsahu vec mu **v r a c i a** na nové konanie a rozhodnutie.

V ostatnej časti **z o s t á v a** rozsudok súdu prvej inštancie **n e d o t k n u t ý**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie o zaplatenie 350 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10 eur od 08.08.2020 do zaplatenia, zo sumy 50 eur od 09.09.2020 do zaplatenia, zo sumy 50 eur od 08.01.2021 do zaplatenia, zo sumy 60 eur od 04.02.2021 do zaplatenia, zo sumy 60 eur od 06.03.2021 do zaplatenia, zo sumy 60 eur od 13.04.2021 do zaplatenia a zo sumy 60 eur od 12.05.2021 do zaplatenia zastavil. Vo zvyšnej časti sa žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76 %.

Vo vzťahu k čiastočnému zastaveniu konania odôvodnil rozhodnutie s poukazom na ustanovenie § 144, § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP, keď žalobca v tejto časti zobral žalobu späť pred začatím pojednávania, z ktorého dôvodu nezisťoval stanovisko žalovaného k späťvzatiu, nakoľko aj jeho prípadný nesúhlas by bol právne neúčinný.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietol, nakoľko bolo preukázané premlčanie žalobného nároku. Pokiaľ žalovaný namietal aktívnu aj pasívnu vecnú legitimáciu, s týmto sa nestotožnil, nakoľko pasívnu vecnú legitimáciu odôvodňoval nesprávnym uvedením adresy bydliska v žalobe. Žalovaný však bol v žalobe riadne označený údajmi o dátume narodenia a najmä o rodnom čísle, teda spôsobom umožňujúcim jeho jednoznačnú identifikáciu a nezameniteľnosť inou osobou. Rovnako nemal preukázaný žalovaným tvrdený nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu z dôvodu tvrdenia absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Bolo preukázané splnenie podmienky pre postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmenách a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve banky bol nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku. Rovnako bolo preukázané splnenie podmienok pre postúpenie pohľadávky v súlade so zákonným ustanovením § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., keďže pohľadávka pôvodného veriteľa voči žalovanému bola postúpená so všetkými právami s ňou spojenými, postúpená pohľadávka sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti

spotrebiteľského úveru v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a žalobca je veriteľom podľa § 20 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z., t. j. je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov.

Medzi stranami nebolo sporné a mal súd preukázané, že Z. X. K.,

a. s. (právny predchodca žalobcu) ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 5 480 eur na účely splatenia iných spotrebiteľských úverov. Jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu a nebolo preukázané tvrdenie žalovaného o absolútnej neplatnosti uzavretej zmluvy o úvere. Žalovaný hoci namietal neprijateľné podmienky, avšak bližšie tieto nekonkretizoval a z predloženej zmluvy o úvere neboli zistené dôvody jej neplatnosti, zmluva bola určitá, zrozumiteľná a neboli ani zistené neprijateľné podmienky. Zmluva bola uzavretá písomne a obsahovala všetky náležitosti zmluvy.

Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere, a to povinnosť uhrádzať riadne a včas dojednané splátky neplnil. Právny predchodca žalobcu preto vyhlásil úver za predčasne splatný dňa 09.11.2017 a oprávnenie právneho predchodcu žalobcu žiadať splatenie celého úveru v prípade omeškania s úhradou splátky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ) bolo dojednané v čl. I. ods. 5 písm. b) Zmluvy. Prihliadajúc k zákonnému ustanoveniu § 103 OZ v súlade s právnymi názormi vyslovenými napr. v rozsudku Krajského súdu Trnava sp. zn. 26Co/158/2017, 26Co/276/2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/34/2018 skúmal, kedy sa stala splatnou splátka úveru pre nespĺnenie, ktorej sa stal splatným celý dlh. V súlade s § 53 ods. 9 OZ mal preukázané, že právny predchodca žalobcu mohol využiť svoje právo úver predčasne zosplatiť pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 16.07.2017, so zaplatením ktorej bol žalovaný ku dňu uplatnenia práva podľa § 565 OZ (09.11.2017) viac ako 3 mesiace v omeškaní (ktoré uplynuli 16.10.2017; vo vzťahu ku ďalším splátkam splatným od 16.08.2017 ešte ku dňu 09.11.2017 neuplynuli 3 mesiace omeškania). Keďže všeobecná 3 ročná premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti splátky splatnej 16.07.2017, uplynula dňa 16.07.2020. Nakoľko žaloba bola podaná na súde 31.07.2020 bol žalovaný nárok v čase jeho uplatnenia na súde už v celom rozsahu premlčaný.

Vzhľadom na zamietnutie žaloby v zostávajúcej časti už len okrajom uviedol, že pokiaľ žalovaný poukazoval na vykonané úhrady, ktoré nemali byť zohľadnené žalobcom v uplatnenom nároku s výnimkou platby z 15.06.2021 vo výške 60 eur, boli žalobcom zohľadnené všetky vykonané úhrady. V dôsledku úhrad vykonaných žalovaným po podaní žaloby od 7.8.2020 do 11.5.2021 vo výške 350 eur vzal žalobca podanú žalobu späť.

O trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj CSP), keď vznikol nárok na náhradu trov konania v spore úspešnému žalovanému. Úspech žalovaného v spore predstavoval 2 616,33 eur (v časti, ktorej bola žaloba zamietnutá) a jeho neúspech 350 eur (v časti, ktorej bolo konanie zastavené z dôvodu procesného zavinenia žalovaným, ktorý uvedenú sumu uhradil po podaní žaloby), čo percentuálne činní 12 %. Pomer úspechu a neúspechu žalovaného potom predstavoval 76 %.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a vo výroku o nároku na náhradu trov konania podal odvolanie žalobca a navrhoval napadnuté rozhodnutie v tejto časti zmeniť tak, že bude jeho žalobe vyhovené a bude mu priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Súd nesprávne posúdil nárok ako premlčaný, keď v odôvodnení určil počiatok premlčacej lehoty odo dňa dátumu splátky splatnej 16.07.2017. Má za to, že takéto právne posúdenie je nesprávne, keď § 103 druhá veta OZ priamo odkazuje na § 565 OZ, z ktorého vyplýva oprávnenie pre veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie niektorej zo splátok dlžníkom riadne a včas, pričom toto právo môže veriteľ využiť len do splatnosti najbližšej splátky. Ak ho nevyužije, taká splátka sa premlčuje podľa jej pôvodnej splatnosti.

§ 53 ods. 9 OZ neupravuje počiatok plynutia premlčacej doby a vyplýva z neho len obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa § 565 OZ žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie splátok, až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky. Uvedené obmedzenie nemá žiaden vplyv na beh premlčacej doby. Ak by totiž mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, ako to ustálil súd prvej inštancie, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby

pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej

z nich. Podporne poukázal na uznesenie Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co/228/2016-74. Pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z § 101 OZ teda, že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s § 103 OZ je nutné poznamenať, že ak sa žalovaná dostala do omeškania so

splátkou zročnou 16.07.2017, na ktorej zaplatenie pod hrozbou zosplatnenia bol žalovaný vyzvaný v predžalobnej upomienke predchodcu, právny predchodca ani nemohol pristúpiť k zosplatneniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr, ako po 3 mesiacoch od danej splátky. Preto právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát uplatniť najskôr dňom nasledujúcim po 16.10.2017, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a od tohto dňa začala všeobecná premlčacia doba 3 rokov. Je neprijateľné a v rozpore so zákonom, aby začiatok premlčacej doby na celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t. j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými, nakoľko z predloženého prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že splátky predpísané pred zosplatnením sú posudzované v režime premlčania každej splátky osobitne. Bez ohľadu na spotrebiteľský charakter sporu, nie je možné použiť ani výkladové pravidlo v prospech spotrebiteľa, nakoľko sa nejedná o výklad zmluvného ustanovenia, ale ustanovenie zákonné, ktoré platí rovnako pre obe strany sporu. Podporne odkázal na právny názor v uznesení Krajského súdu v Košiciach č. k. 11Co/153/2019-126 zhodné s právnym názorom vyjadreným v zjednocujúcom stanovisku občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, podľa ktorého premlčacia doba predčasne zosplatneného dlhu

zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na § 53 ods. 9 OZ až uplynutím

3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu. Premlčacia doba zosplatneného dlhu tak začala plynúť 17.10.2017 a žaloba bola podaná na súd 29.07.2020, preto uplatnený nárok nie je premlčaný. Zároveň poukázal na neplynutie lehôt upravených v zákone č. 62/2020 Z. z., podľa ktorého v zmysle § 1 písm. a) lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv

na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (25.03.2020) do 30. apríla 2020 neplynú (spolu 36 dní). Počítajúc

36 dní aj v prípade od splátky splatnej dňa 16.07.2017, ako uvádza súd, bola žaloba podaná dňa 29.07.2020 v 76 dňovej lehote a preto nárok nie je premlčaný.

3. Žalovaný celé odvolanie žalobcu považuje za účelové, ničím nepodložené a snahu dosiahnuť zmenu zákonného rozsudku v jeho neprospech. Odvolacie dôvody žalobcu celkom zrejme neobstoja, odporujú platnému právnemu stavu. Súd prvej inštancie vec správne posúdil, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu a žalobca nesprávne a účelovo spochybňuje fakt, že došlo k premlčaniu ním vymáhaného nároku. Zdôraznil, že občiansky zákonník stanovuje dvojaké počítanie premlčacích lehôt, pričom aj s poukazom na citovanú judikatúru v rozsudku je zrejmé, že § 101 je lex generalis a § 103 je vo vzťahu k nemu lex specialis, osobitnou právnou úpravou, ktorá má prednosť pred aplikáciou všeobecnej úpravy. Je zrejmé, že právny predchodca žalobcu mohol využiť svoje právo úver predčasne zosplatniť dňa 16.07.2017 a keďže všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť 16.07.2017 uplynula dňa 16.07.2020 a nakoľko žaloba bola na súde podaná 31.07.2020, bol žalovaný nárok premlčaný. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

4. Žalobca v replike uviedol, že vyjadrenie žalovaného považuje v celom rozsahu za nedôvodné a s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave. Má za to, že tvrdenia žalovaného sú účelové s cieľom vyhnúť sa splneniu svojho záväzku. Svoj nárok považuje za dôvodný a preukázaný a poukazuje na argumenty v podanom odvolaní.

5. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 379 a § 380 CSP a tento v napadnutej časti, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol a o nároku na náhradu trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietol z dôvodu premlčania s poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie aplikujúc ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, keď skúmal, kedy sa stala splatnou splátka úveru pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (zostatok úveru), keď sa malo jednať o splátku splatnú dňa 16.07.2017 pre omeškание, ktorej viac ako 3 mesiace došlo k mimoriadnej splatnosti úveru.

7. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 29.09.2015 (dátum mimoriadnej splatnosti celého dlhu), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže

dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

8. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

9. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

10. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

11. Z citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka vyplýva, že plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach. Ak sa tak stane, veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov, alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie samostatne. Občiansky zákonník v § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli (prípadne aby tak rozhodnutím určil súd), že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. V § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa upresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní.

12. Z uvedeného vyplýva, že § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje tzv. stratu výhody splátok v spotrebiteľských veciach oproti ostatným (nespotrebiteľským) veciam osobitne tak, že toto právo (zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej splátky) môže veriteľ, ktorý je dodávateľom, uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (teda, na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy, nie okamžite po omeškaní so zaplatením splátky) a keď (na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy) súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Je teda zrejmé, že citované ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka stanovuje okamih a podmienky uplatnenia práva na zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie splátky v spotrebiteľských veciach, ale nemení osobitným spôsobom upravený začiatok plynutia premlčacej doby, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal zročným celý dlh. Ak potom začiatok plynutia premlčacej doby pri plnení dohodnutom v splátkach, ako aj v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh podľa § 565 Občianskeho zákonníka, upravuje osobitne § 103 Občianskeho zákonníka tak, že premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, nemožno použiť všeobecnú právnu úpravu začiatku plynutia premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

13. Odvolací súd preto zdôrazňuje, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ). Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka neobsahuje výnimku, podľa ktorej by v prípade spotrebiteľských zmlúv veriteľ uplatňujúci si svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka mohol tak urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a v súvislosti s uvedeným by začala aj premlčacia doba plynúť až tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky. Naopak, § 103 Občianskeho zákonníka stanovuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (teda nie od splatnosti celého dlhu). Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozhodnutiach Krajského súdu Trenčín sp.zn. 19Co/42/2017, 27Co/29/2018, 5Co/233/2016, Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 16Csp/194/2016, Krajského

súdu Prešov sp.zn. 6Co/26/2017, Krajského súdu Trnava sp.zn. 23Co/35/2015, Krajského súdu Žilina sp.zn. 7CoCsp/42/2020, 7CoCsp/21/2021, 7CoCsp/27/2021.

14. Je nutné však priznať odvolacej námietke žalobcu, že súd prvej inštancie neprihliadal na ustanovenie § 1 písm. a) zák. č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, v zmysle ktorého lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30.04.2020 neplynú. Predmetný zákon nadobudol účinnosť dňa 27.03.2020, a preto od tohto dátumu do 30.04.2020 v zmysle vyššie citovaného ustanovenia premlčacia doba prestala plynúť - spočívala (35 dní) a jej plynutie sa obnovilo počnúc dňom 01.05.2020.

15. Súd prvej inštancie teda nesprávne posúdil plynutie premlčacej doby v preskúmvanej veci, keď neprihliadal na zákonné ustanovenie § 1 písm. a) zák. č. 62/2020 Z. z., preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil v tomto rozsahu súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, pričom úlohou súdu prvej inštancie v novom konaní bude opäť posúdiť vec po vecnej stránke a posúdiť premlčanie aj s prihliadnutím na ustanovenie § 1 písm. a) zák. č. 62/2020 Z. z., kedy premlčacia doba spočívala (keď pri splátkach splatných do 15.7.2017 v zmysle § 103 veta prvá OZ plynie premlčacia doba odo dňa ich pôvodnej splatnosti a pri zostávajúcim dlhu zosplateným mimoriadnou splatnosťou pre omeškanie splátky splatnej dňa 16.7.2017 sa na plynutie premlčacej doby aplikuje § 103 veta druhá OZ), opätovne vo veci rozhodne.

16. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 79 CMP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)